

Официален вестник

на Европейския съюз

С 331

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
12 ноември 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/С 331/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 319, 29.10.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/С 331/02	Дело C-148/09 P: Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г. — Кралство Белгия/ Deutsche Post AG, DHL International, Европейска комисия (Обжалване — Жалба за отмяна — Държавни помощи — Член 88, параграф 3 ЕО — Регламент (ЕО) № 659/1999 — Решение на Комисията да не повдига възражения — Понятие за съмнение — Услуги от общ икономически интерес)	2
2011/С 331/03	Дело C-323/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice (Chancery Division) — Обединеното кралство) — Interflora Inc, Interflora British Unit/Marks & Spencer plc, Flowers Direct Online Limited (Марки — Реклама в интернет от ключови думи („keyword advertising“) — Избор от рекламодателя на ключова дума, съответстваща на марка с добра репутация на конкурент — Директива 89/104/ЕИО — Член 5, параграф 1, буква а) и параграф 2 — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 9, параграф 1, букви а) и в) — Условие за нарушаване на една от функциите на марката — Увреждане на отличителния характер на марка с добра репутация („размиване“) — Неоснователно извличане на полза от отличителния характер или репутацията на тази марка („получаване наготово“)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 331/04	Дело C-482/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Обединеното кралство) — Budějovický Budvar, národní podnik/Anheuser-Busch, Inc. (Марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 9, параграф 1 — Понятие „бездействие“ — Ограничаване в резултат на бездействие — Начален момент на срока, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие — Необходими условия, за да започне да тече срокът, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие — Член 4, параграф 1, буква а) — Регистрация на две идентични марки, обозначаващи идентични стоки — Функции на марката — Добросъвестно паралелно използване) 3	3
2011/C 331/05	Дело C-90/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 септември 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива за местообитанията — Опазване на естествените местообитания — Дива флора и фауна — Член 4, параграф 4 и член 6, параграфи 1 и 2 — Установяване на приоритети за специалните защитени зони, както и на адекватна защита на тези зони — Липса на гаранции за адекватна правна защита на специалните защитени зони, разположени на Канарския архипелаг) 4	4
2011/C 331/06	Съединени дела C-244/10 и C-245/10: Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициални запитвания от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10), Roj TV A/S (C-245/10)/Bundesrepublik Deutschland (Директива 89/552/ЕИО — Телевизионни дейности — Възможност за държава членка да забрани на своя територия дейността на телевизионен оператор, установен в друга държава членка — Мотив, изведен от засягане на разбирателството между народите) 4	4
2011/C 331/07	Дело C-295/10: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Република Литва) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas (Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Планове, които определят използването на малки площи на местно равнище — Член 3, параграф 3 — Документи относно устройство на територията на местно равнище, в които е посочен само един предмет на стопанска дейност — Оценка по силата на Директива 2001/42/ЕО, изключена от националното право — Право на преценка на държавите членки — Член 3, параграф 5 — Връзка с Директива 85/337/ЕИО — Член 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/42/ЕО) 5	5
2011/C 331/08	Дело C-426/10 P: Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2011 г. — Bell & Ross BV/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Klockgrossisten i Norden AB (Обжалване — Подписан оригинал на жалбата, подаден след изтичането на срока — Отстраним порок) 6	6
2011/C 331/09	Дело C-397/11: Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 27 юли 2011 г. — Erika Jörös/Aegon Magyarország Hitel Zrt. 6	6
2011/C 331/10	Дело C-415/11: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 8 август 2011 г. — Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa) 7	7
2011/C 331/11	Дело C-418/11: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Innsbruck (Österreich) на 10 август 2011 г. — TEXDATA Software GmbH 7	7
2011/C 331/12	Дело C-425/11: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия) на 16 август 2011 г. — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz 8	8

2011/C 331/13	Дело C-429/11 P: Жалба, подадена на 18 август 2011 г. от Gosselin Group NV, по-рано Gosselin World Wide Moving NV, срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по съединени дела T-208/08 и T-209/08 Gosselin Group NV и Stichting Administratiekantoort Portielje/Европейска комисия	8
2011/C 331/14	Дело C-434/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ — Румъния на 22 август 2011 г. — В защита на интересите на своите членове, полицаи от I.P.J. на окръг Alba/Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) и Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)	9
2011/C 331/15	Дело C-436/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 26 август 2011 г. — Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer, Maximilian Schüsslbauer/Iberia Líneas Aéreas de España SA	10
2011/C 331/16	Дело C-437/11: Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 26 август 2011 г. — Ekkerhard Schauß/Transportes Aéreos Portugueses SA	10
2011/C 331/17	Дело C-440/11 P: Жалба, подадена на 26 август 2011 г. от Европейската комисия срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по съединени дела T-208/08 и T-209/08, Gosselin Group NV и Stichting Administratiekantoort Portielje/Европейска комисия	10
2011/C 331/18	Дело C-441/11 P: Жалба, подадена на 26 август 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 16 юни 2011 г. по дело T-210/08, Verhuizingen Coppens NV/Европейска комисия	11
2011/C 331/19	Дело C-454/11: Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 1 септември 2011 г. — Gunārs Pusts/Lauku atbalsta dienests	12
2011/C 331/20	Дело C-456/11: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Bremen (Германия) на 2 септември 2011 г. — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Kronen AG/Samskip GmbH	12
2011/C 331/21	Дело C-462/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Dâmbovița (Румъния) на 5 септември 2011 г. — Victor Cozman/Teatrul Municipal Târgoviște	12
2011/C 331/22	Дело C-469/11 P: Жалба, подадена на 14 септември 2011 г. от Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 22 юни 2011 г. по дело T-409/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия	13
2011/C 331/23	Дело C-470/11: Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 14 септември 2011 г. — SIA „Garkalns”/Rīgas dome	13
2011/C 331/24	Дело C-471/11: Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 14 септември 2011 г. — SIA „Cido Grupa”/Valsts ieņēmumu dienests	13

Общ съд

2011/C 331/25	Дело T-30/03 RENV: Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — ЗФ/Комисия (Държавни помощи — Данъчни помощи, предоставени от датските органи — Моряци, наети на борда на вписани в датския международен регистър кораби — Решение на Комисията да не се повдигат възражения — Жалба за отмяна — Сериозни затруднения)	15
---------------	--	----

2011/C 331/26	Дело T-199/04: Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Gul Ahmed Textile Mills/Съвет (Дъмпинг — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Вреда — Причинно-следствена връзка)	15
2011/C 331/27	Дело T-352/05: Решение на Общия съд от 28 септември 2011 г. — Гърция/Комисия (ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, изключени от общностно финансиране — Специфични мерки за малките острови в Егейско море относно някои селскостопански продукти — Плодове и зеленчуци — Суров тютюн — Овче и козе месо — Неспазване на сроковете за плащане — Пропорционалност — Увеличение на фиксирания процент на корекция при повторно неизпълнение)	16
2011/C 331/28	Дело T-4/06: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Полша/Комисия (Земеделие — Акт за присъединяване от 2003 г. — Регламент (ЕО) № 1260/2001 — Регламент (ЕО) № 1686/2005 — Регламент (ЕО) № 1193/2009 — Пазарна година 2004/2005 — Допълнителен налог — Определяне на два коефициента — Компетентност — Правно основание — Оправомощаваща норма — Задължение за мотивиране — Спазване на съществени процесуални правила)	16
2011/C 331/29	Дело T-442/07: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Ryanair/Комисия (Държавни помощи — Сектор на въздухоплаването — Помощи, предоставени от италианските власти на Alitalia, Air One и Meridiana — Иск за установяване на неправомерно бездействие — Непроизнасяне от страна на Комисията — Задължение за действие)	16
2011/C 331/30	Дело T-479/08: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — adidas/CXBP — Patrick Holding (Изображение на обувка с две ивици) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща обувка с две странични ивици — По-ранна национална марка, изобразяваща обувка с три странични ивици — Относително основание за отказ — Липса на обосновка за по-ранното право — Липса на превод на съществени елементи, обосноваващи регистрацията на по-ранната марка — Правило 16, параграф 3, правило 17, параграф 2 и правило 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95)	17
2011/C 331/31	Дело T-581/08: Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Perusahaan Otomobil Nasional/CXBP — Proton Motor Fuel Cell (PM PROTON MOTOR) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „PM PROTON MOTOR“ — По-ранни словни и фигуративни национални марки, марки на Бенлюкс и на Общността „PROTON“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2011/C 331/32	Дело T-207/09: Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — El Jirari Bouzekri/CXBP — Nike International (NC NICKOL) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „NC NICKOL“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „NIKE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94)	18
2011/C 331/33	Дело T-415/09: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — New Yorker SHK Jeans/CXBP — Vallis K. — Vallis A. (FISHBONE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „FISHBONE“ — По-ранна национална фигуративна марка „FISHBONE BEACHWEAR“ — Относително основание за отказ — Частичен отказ да се регистрира марката — Реално използване на по-ранната марка — Отчитане на допълнителни доказателства — Мотивиране — Доказване на реалното използване — Вероятност от объркване — Член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 15, параграф 1, първа алинея, член 15, параграф 1, втора алинея, буква а) и член 42, параграфи 2, 3 и 5 от Регламент № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)	18

2011/C 331/34	Дело T-107/10: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Procter & Gamble Manufacturing Cologne/CXBP — Natura Cosméticos (NATURAVIVA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „NATURAVIVA“ — По-ранна словна марка на Общността „VIVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на сходство между знаците) 19	19
2011/C 331/35	Дело T-150/10: Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Telefónica O2 Germany/CXBP — Loopia (LOOPIA) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „LOOPIA“ — По-ранни словни марки на Общността „LOOP“ и „LOOPY“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 19	19
2011/C 331/36	Дело T-356/10: Решение на Общия съд от 28 септември 2011 г. — Nike International/CXBP — Deichmann (VICTORY RED) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „VICTORY RED“ — По-ранни международна и национална словни марки „Victory“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) 19	19
2011/C 331/37	Дело T-403/10: Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Brighton Collectibles/CXBP — Felmar (BRIGHTON) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на словна марка на Общността „BRIGHTON“ — По-ранни национални словни и фигуративни марки „BRIGHTON“ и други по-ранни знаци „BRIGHTON“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009) 20	20
2011/C 331/38	Дело T-224/09: Определение на Общия съд от 13 септември 2011 г. — CEVA/Комисия (Жалба за отмяна — Специална програма за изследване и технологическо развитие по проблемите на „Енергия, околна среда и устойчиво развитие“ — Проект Protos — Договор за финансово подпомагане — Искане за възстановяване на суми, изплатени авансово в изпълнение на договор за финансиране на изследователска дейност — Възлагане на подизпълнител — Напомнително писмо — Неподлежащ на обжалване акт — Недопустимост) 20	20
2011/C 331/39	Дело T-84/10: Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Regione Puglia/Комисия (Жалба за отмяна — ЕФРР — Решение за намаляване на финансова помощ — Регионално образувание — Липса на пряко засягане — Недопустимост) 20	20
2011/C 331/40	Дело T-223/10: Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Regione Puglia/Комисия (ЕФРР — Намаляване на финансова помощ — Оттегляне на оспорваното дебитно известие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 21	21
2011/C 331/41	Дело T-239/10: Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Италия/Комисия (ЕФРР — Намаляване на финансова помощ — Оттегляне на оспорваното дебитно известие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 21	21
2011/C 331/42	Дело T-397/10: Определение на Общия съд от 13 септември 2011 г. — ara/CXBP — Allrounder (A) (Марка на Общността — Производство по възражение — Неспазване на срока за представяне на мотиви към жалбата пред апелативния състав — Решение на апелативния състав, с което се отхвърля искането за restitutio in integrum — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание) 21	21
2011/C 331/43	Дело T-597/10: Определение на Общия съд от 9 септември 2011 г. — Biodes/CXBP — Manasul Internacional (BIESUL) (Марка на Общността — Производство по възражение — Отмяна на решението на апелативния състав — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 22	22

2011/C 331/44	Дело T-598/10: Определение на Общия съд от 9 септември 2011 г. — Biodes/CXBP — Manasul Internacional (LINEASUL) (Марка на Общността — Производство по възражение — Отмяна на решението на апелативния състав — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество) 22	22
2011/C 331/45	Дело T-335/11: Жалба, подадена на 23 юни 2011 г. — България/Комисия 22	22
2011/C 331/46	Дело T-460/11: Жалба, подадена на 19 август 2011 г. — Scandic Distilleries/CXBP — Bürgerbräu, August Röhm & Söhne (BÜRGER) 24	24
2011/C 331/47	Дело T-466/11: Жалба, подадена на 23 август 2011 г. — Ellinika Nafpigeia и Hoern Beteiligungs Gesellschaft mit beschränkter Haftung/Комисия 24	24
2011/C 331/48	Дело T-483/11: Жалба, подадена на 5 септември 2011 г. — Sepro Europe/Комисия 25	25
2011/C 331/49	Дело T-485/11: Жалба, подадена на 12 септември 2011 г. — Akzo Nobel и Akcros Chemicals/Комисия 25	25
2011/C 331/50	Дело T-488/11: Жалба, подадена на 9 септември 2011 г. — Sarc/Комисия 26	26
2011/C 331/51	Дело T-490/11: Жалба, подадена на 15 септември 2011 г. — Bena Properties/Съвет 26	26
2011/C 331/52	Дело T-491/11 P: Жалба, подадена на 19 септември 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено от Съда на публичната служба на 30 юни 2011 г. по дело F-14/10, Marcuccio/Комисия 27	27
2011/C 331/53	Дело T-494/11: Иск, предявен на 16 септември 2011 г. — Missir Mamachi di Lusingano и др./Комисия 27	27
2011/C 331/54	Дело T-210/10: Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Condé/Съвет 28	28
2011/C 331/55	Дело T-295/10: Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Samara/Съвет 28	28

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 331/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 319, 29.10.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 311, 22.10.2011 г.

ОВ С 305, 15.10.2011 г.

ОВ С 298, 8.10.2011 г.

ОВ С 290, 1.10.2011 г.

ОВ С 282, 24.9.2011 г.

ОВ С 269, 10.9.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г.
— Кралство Белгия/Deutsche Post AG, DHL International,
Европейска комисия

(Дело C-148/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Жалба за отмяна — Държавни помощи
— Член 88, параграф 3 ЕО — Регламент (ЕО)
№ 659/1999 — Решение на Комисията да не повдига
възражения — Понятие за съмнение — Услуги от общ
икономически интерес)

(2011/C 331/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Кралство Белгия (представители: С. Pochet, T. Materne, J. Meyers, advocaat)

Други страни в производството: Deutsche Post AG (представители: T. Lübbig и J. Sedemund, Rechtsanwälte), DHL International (представители: T. Lübbig и J. Sedemund, Rechtsanwälte), Европейска комисия (представители: B. Martenczuk и D. Grespan)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (втори състав) от 10 февруари 2009 г. по дело Deutsche Post и DHL International/Комисия (T-388/03), с което Общият съд отменя Решение С(2003) 2508 окончателен на Комисията от 23 юли 2003 г. да не повдига възражения вследствие на процедурата по предварително разглеждане, предвидена в член 88, параграф 3 ЕО, срещу няколко мерки, взети от белгийските власти в полза на La Poste SA — Компенсиране на нетните разходи за услугите от общ икономически интерес — Неправилно квалифициране на определени обстоятелства като индиции за сериозни затруднения, които изискват да се образува официална процедура по разследване — Вземане предвид на недопустими правни основания — Нарушение на принципа на правната сигурност

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Кралство Белгия и Европейската комисия да заплатят съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г.
(преюдициално запитване от High Court of Justice
(Chancery Division) — Обединеното кралство) —
Interflora Inc, Interflora British Unit/Marks & Spencer
plc, Flowers Direct Online Limited

(Дело C-323/09) ⁽¹⁾

(Марки — Реклама в интернет от ключови думи
(„keyword advertising“) — Избор от рекламодателя на
ключова дума, съответстваща на марка с добра
репутация на конкурент — Директива 89/104/ЕИО —
Член 5, параграф 1, буква а) и параграф 2 — Регламент
(ЕО) № 40/94 — Член 9, параграф 1, букви а) и в) —
Условие за нарушаване на една от функциите на
марката — Увреждане на отличителния характер на
марка с добра репутация („разтвиване“) — Неосно-
вателно извличане на полза от отличителния
характер или репутацията на тази марка („получаване
наготово“)

(2011/C 331/03)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ищци: Interflora Inc, Interflora British Unit

Ответници: Marks & Spencer plc, Flowers Direct Online Limited

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 5, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Директива 89/104/ЕИО: Първа директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92), на член 9, параграф 1, буква а) и буква в) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17 том 1, стр. 146) и на член 12, параграф 1, член 13, параграф 1 и член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и

по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директивата за електронната търговия“), (ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257) — Понятие за „използване“ на марка — Регистриране от търговец на знак, идентичен на марка, при доставчик на услуги, управляващ интернет търсачка, така че след въвеждане на посочения знак като ключова дума на екрана автоматично да се появява интернет адреса (URL) на неговия уеб сайт, предлагащ стоки и услуги, които са идентични на обхванатите от марката („AdWords“) — Услуга за доставка на цветя

Диспозитив

1. Член 5, параграф 1, буква а) от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и член 9, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марка има право да забрани на конкурент, изхождайки от идентична с тази марка ключова дума, която този конкурент е избрал без съгласието на притежателя, в рамките на услуга по включване в каталог в интернет, да рекламира стоки или услуги, идентични с тези, за които е регистрирана тази марка, когато това използване може да засегне някоя от функциите на марката. Такова използване:

— засяга функцията на марката за указване на произход, когато рекламата, показвана в резултат на посочената ключова дума, не позволява или позволява трудно на относително осведомен и в разумни граници наблюдавателен интернет потребител да разбере дали посочените в съобщението стоки или услуги са с произход от притежателя на марката или от икономически свързано с него предприятие, или напротив, са с произход от трето лице,

— в рамките на услуга по включване в каталог с характеристики като тези в случая, предмет на главното производство, не засяга рекламната функция на марката, и

— засяга функцията на марката, свързана с инвестиции, ако създава съществени затруднения за използването на марката от нейния притежател за придобиването или запазването на репутация, годна да привлича и да създава постоянна клиентела.

2. Член 5, параграф 2 от Директива 89/104 и член 9, параграф 1, буква в) от Регламент № 40/94 трябва да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марка с добра репутация има право да забрани на конкурент да прави реклама, изхождайки от съответстваща на тази марка ключова дума, която този конкурент е избрал, без съгласието на посочения притежател в рамките на услуга по включване в каталог в интернет, когато посоченият конкурент по този начин извлича неоснователно полза от отличителния характер или от добрата репутация на марката (получаване на зотова) или когато посочената реклама уврежда нейния отличителен характер (разливане) или добрата ѝ репутация (опетняване).

Реклама, изхождаща от такава ключова дума, уврежда отличителния характер на марката с добра репутация (разливане) в частност, ако тя допринася за изразждането ѝ в родово понятие.

Притежателят на марка с добра репутация обаче няма право да забрани, в частност, показвани от конкуренти реклами, изхождащи от съответстващи на тази марка ключови думи, които, без да предлагат просто имитация на стоките или услугите на притежателя на марката, без да причиняват разливане или опетняване и без освен това да засягат функциите на марката с добра репутация, предлагат алтернатива на стоките или услугите на притежателя на посочената марка.

(¹) ОВ C 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Обединеното кралство) — Budějovický Budvar, národní podnik/Anheuser-Busch, Inc.

(Дело C-482/09) (¹)

(Марки — Директива 89/104/ЕИО — Член 9, параграф 1 — Понятие „бездействие“ — Ограничаване в резултат на бездействие — Начален момент на срока, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие — Необходими условия, за да започне да тече срокът, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие — Член 4, параграф 1, буква а) — Регистрация на две идентични марки, обозначаващи идентични стоки — Функции на марката — Добросъвестно паралелно използване)

(2011/C 331/04)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Ищец: Budějovický Budvar, národní podnik

Ответник: Anheuser-Busch, Inc.

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Тълкуване на член 4, параграф 1, буква а) и член 9, параграф 1 от Директива 89/104/ЕИО: Първа директива на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ L 40, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 92) — Ограничаване в резултат на бездействие — Понятие „бездействие“ — Общностноправно понятие? — Възможност за прилагане на националното право в съответната област, включително на правилата относно добросъвестното паралелно използване на две идентични марки

Диспозитив

1. Бездействието по списъла на член 9, параграф 1 от Първа директива 89/104/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките е понятие на правото на Съюза и не може да се счита, че притежателят на по-ранна марка е търпял известното му отдавна, продължително, безспорно доказано и добросъвестно използване от трето лице на по-късна марка, идентична на марката на притежателя, ако същият изобщо не е имал възможност да се противопостави на това използване.
2. Регистрацията на по-ранната марка в съответната държава членка не е необходимо условие, за да започне да тече предвиденият в член 9, параграф 1 от Директива 89/104 срок, след изтичането на който правата биват ограничени поради бездействие. Условието, които са необходими, за да започне да тече този срок и които националният съд следва да провери, са, първо, по-късната марка да е регистрирана в съответната държава членка, второ, заявката за регистрация на тази марка да е направена добросъвестно, трето, притежателят на по-късната марка да я е използвал в държавата членка, в която тя е била регистрирана, и четвърто, притежателят на по-ранната марка да е знаел за регистрацията на по-късната марка и за използването ѝ, след като е регистрирана.
3. Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 89/104 трябва да се тълкува в смисъл, че искането на притежателя на по-ранна марка за отмяна на по-късна идентична марка, обозначаваща идентични стоки, не може да бъде уважено в случай на добросъвестно паралелно и продължително използване на тези две марки, когато при обстоятелства като разглежданите по главното производство това използване не засяга или не може да засегне основната функция на марката, която е да гарантира на потребителите произхода на стоките или услугите.

(¹) ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 септември 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-90/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива за местообитанията — Опазване на естествените местообитания — Дива флора и фауна — Член 4, параграф 4 и член 6, параграфи 1 и 2 — Установяване на приоритети за специалните защитени зони, както и на адекватна защита на тези зони — Липса на гаранции за адекватна правна защита на специалните защитени зони, разположени на Канарския архипелаг)

(2011/C 331/05)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)

Ответник: Кралство Испания (представител: F. Díez Moreno)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Република Финландия (представител: M. Pere)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 4, параграф 4 и на член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Обекти от значение за Общността — Консервационни мерки — Макаронезийски биогеографски регион

Диспозитив**1. Като**

— не е установило в съответствие с член 4, параграф 4 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна приоритетите за специалните защитени зони, съответстващи на обектите от значение за Общността в макаронезийския биогеографски регион, разположени на испанска територия и посочени в Решение 2002/11/ЕО на Комисията от 28 декември 2001 година за приемане на списък на обектите от значение за Общността в Макаронезийския биогеографски регион съгласно Директива 92/43, и

— не е приело, нито приложило в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 от Директива 92/43 подходящите консервационни мерки и режим на защита, който предотвратява влошаването на състоянието на естествените местообитания и същественото обезпокояване на видовете като гарантира правна защита на специалните защитени зони, съответстващи на посочените в Решение 2002/11 обекти, разположени на испанска територия,

Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по горепосочените разпоредби на споменатата директива.

2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разходи.

3. Република Финландия понася направените от нея съдебни разходи.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициални запитвания от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10), Roj TV A/S (C-245/10)/Bundesrepublik Deutschland

(Съединени дела C-244/10 и C-245/10) (¹)

(Директива 89/552/ЕИО — Телевизионни дейности — Възможност за държава членка да забрани на своя територия дейността на телевизионен оператор, установен в друга държава членка — Мотив, изведен от засягане на разбирателството между народите)

(2011/C 331/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Mesopotamia Broadcast A/S METV (C-244/10),
Roj TV A/S (C-245/10)

Ответник: Федерална република Германия

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesverwaltungsgericht — Тълкуване на членове 2а и 22а от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215), изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 г. (ОВ L 202, стр. 60; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 232) — Забрана на дейност с мотива за засягане на разбирателството между народите, прилагана от властите на държава членка по отношение на радиотелевизионен оператор, установен в друга държава членка — Изключване на правомощието на приемащата държава членка да възпрепятства на своя територия телевизионните предавания от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани с Директива 89/552/ЕИО — Допустимост на засягането на разбирателството между народите като основание за забрана, попадащо в областите, координирани с посочената директива

Диспозитив

Член 22а от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година, трябва да се тълкува в смисъл, че обстоятелства като разглежданите в споровете по главните производства, попадащи в приложното поле на норма от националното право, забраняваща засягане на разбирателството между народите, трябва да се считат за включени в понятието „подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност“. Този член не възпрепятства дадена държава членка в приложение на обща нормативна уредба като Закона за сдруженията (Gesetz zur Regelung des öffentlichen Vereinsrechts) от 5 август 1964 г., изменен с член 6 от Закона от 21 декември 2007 г., да взема мерки по отношение на установен в друга държава членка телевизионен оператор с мотива, че дейностите и целите на този оператор нарушават забраната за засягане на разбирателството между народите, стига посочените мерки да не възпрепятстват — което трябва да бъде проверено от националния съд — препредставянето в тесен смисъл на територията на приемащата държава членка на телевизионните предавания, реализирани от посочения оператор от територията на другата държава членка.

(¹) ОВ C 234, 28.8.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 септември 2011 г. (преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Република Литва) — Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas/Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

(Дело C-295/10) (¹)

(Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Планове, които определят използването на малки площи на местно равнище — Член 3, параграф 3 — Документи относно устройство на територията на местно равнище, в които е посочен само един предмет на стопанска дейност — Оценка по силата на Директива 2001/42/ЕО, изключена от националното право — Право на преценка на държавите членки — Член 3, параграф 5 — Връзка с Директива 85/337/ЕИО — Член 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/42/ЕО)

(2011/C 331/07)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Иници: Genovaitė Valčiukienė, Julija Pekelienė, Lietuvos žaliųjų judėjimas, Petras Girinskis, Laurynas Arimantas Lašas

Ответници: Pakruojo rajono savivaldybės, Šiaulių visuomenės sveikatos centras, Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamentas

в присъствието на: Sofita UAB, Oltas UAB, Šiaulių apskrities viršininko administracija, Rimvydas Gasparavičius, Rimantas Pašakinskas

Предмет

Преюдициално запитване — Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Тълкуване на членове 3 и 11 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135), както и на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 175, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174) — Наличие или липса на изискване за извършване на оценка съгласно Директива 2001/42/ЕО, след като е извършена оценка съгласно Директива 85/337/ЕИО — Национално законодателство, което предвижда, че не се извършва стратегическа оценка на последиците върху околната среда на документите относно устройство на територията на местно равнище, ако в тези документи е посочен само един предмет на стопанска дейност

Диспозитив

1. Член 3, параграф 5 от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда, във връзка с член 3, параграф 3 от нея, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда общо и без да се разглежда всеки случай поотделно, да не се извършва оценка по силата на посочената директива, когато в плановете, които определят използването на малки площи на местно равнище, е посочен само един предмет на стопанска дейност.
2. Член 11, параграфи 1 и 2 от Директива 2001/42 трябва да се тълкува в смисъл, че екологична оценка, извършена по силата на Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО на Съвета от 3 март 1997 година, не освобождава от задължението за извършване на такава оценка по силата на Директива 2001/42. Все пак запитващата юрисдикция е тази, която трябва да провери дали извършената по силата на изменената Директива 85/337 оценка е резултат от координирана или обща процедура и дали отговаря на всички изисквания на Директива 2001/42. Ако се окаже, че това е така, повече няма да е налице задължение за извършване на нова оценка по силата на последната директива.
3. Член 11, параграф 2 от Директива 2001/42 трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки не са длъжни да предвидят във вътрешния си правен ред координирани или общи процедури, които да отговарят на изискванията на Директива 2001/42 и на изменената Директива 85/337.

(¹) ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 септември 2011 г. — Bell & Ross BV/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Klockgrossisten i Norden AB

(Дело C-426/10 P) (¹)

(Обжалване — Подписан оригинал на жалбата, подаден след изтичането на срока — Отстранил порок)

(2011/C 331/08)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bell & Ross BV (представител: S. Guerlain, avocat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral), Klockgrossisten i Norden AB

Предмет

Жалба срещу Определение на Общия съд (шести състав) от 18 юни 2010 г. по дело Bell & Ross/CXВП — Klockgrossisten i Norden (T-51/10), с което Общият съд отхвърля жалбата, подадена срещу решение на трети апелативен състав на CXВП от 27 октомври 2009 г. (преписка R 1267/2008-3) относно производство за обявяване на недействителност между Klockgrossisten i Norden AB и Bell & Ross — Подписан оригинал на жалбата, подаден след изтичането на срока — Понятие за извинима грешка и за случайно събитие — Принципи на оправданите правни очаквания и на пропорционалност — Явна недопустимост

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Bell & Ross BV да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Fővárosi Bíróság (Унгария) на 27 юли 2011 г. — Erika Jörös/Aegon Magyarország Hitel Zrt.

(Дело C-397/11)

(2011/C 331/09)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Erika Jörös

Ответник: Aegon Magyarország Hitel Zrt.

Преюдициални въпроси

1. Съответстват ли действията на националния съд на член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО (¹), ако в случай, че приеме някое от общите условия на договора, на което се основава искът/жалбата, за неравноправно, съдът разглежда нищожността на това условие на това основание, включително когато страните не се позовават изрично на него?
2. Трябва ли националният съд да действа в съответствие с описаното в първия въпрос и по дело, заведено от потребител, макар че по правило, ако страната, която е претърпяла вреди, подаде иск/жалба на това основание, обявяването на нищожността в резултат на неравноправния характер на общите условия на договора не е от компетентността на районния съд, а на по-горестоящия съд?

3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, може ли националният съд да разгледа като втора инстанция неравноправния характер на общите условия на договора, ако същият не е бил предмет на разглеждане пред първата инстанция, а съгласно националната правна уредба във въззивното производство по правило не могат да се вземат предвид нито нови факти, нито нови доказателства?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Mercantil de Barcelona (Испания) на 8 август 2011 г. — Mohamed Aziz/Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Дело C-415/11)

(2011/C 331/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Mercantil de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: Mohamed Aziz

Ответник: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се счита, че системата за принудително изпълнение върху ипотекирани или заложени имоти, установена в член 695 и следващите от Гражданско-процесуалния закон, с предвидените ограничения по отношение на основанията за предявяване на възражения в испанската процесуална система, представлява очевидно ограничаване на защитата на потребителите, доколкото води от формална и материална гледна точка до очевидно накърняване на правото на потребителя да предяви иск или да използва други правни средства, които да гарантират ефективна защита на неговите права?
2. От Съда на Европейския съюз се иска да изясни съдържанието на понятието „несъразмерност“ по отношение на:
 - а) Възможността за предсрочна изискуемост на кредит при дългосрочни договори — в случая 33 години — поради неизпълнение на задължения през конкретен и много ограничен период от време.
 - б) Определянето на лихви за забава — в случая над 18 % — които не отговарят на критериите за определяне на мораторни лихви при други потребителски договори (потребителски кредити) и които в други области на договарянето с потребители биха могли да се считат за неравноправни и за които, въпреки това, при договорите за

сделки с недвижими имоти няма ясно законово ограничение, дори в случаите, когато следва да се прилагат не само по отношение на просрочени вноски, но и по отношение на всички дължими вноски поради предсрочна изискуемост.

- в) Едностранното установяване от кредитодателя на механизми за определяне и изчисляване на променливи лихви — редовни и мораторни — във връзка с възможността за принудително изпълнение върху ипотекирания имот, които не позволяват на длъжника, спрямо когото е насочено принудителното изпълнение, да предяви възражение относно размера на задължението в рамките на самото изпълнително производство, като той може да направи това в установително производство, при което към момента на произнасяне на окончателното решение принудителното изпълнение ще е приключило или, най-малко, длъжникът ще е изгубил ипотекирания или дадения като обезпечение по кредита имот; този въпрос има особено значение, когато кредитът се иска за закупуване на жилище, а принудителното изпълнение води до опразване на имота.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Innsbruck (Österreich) на 10 август 2011 г. — TEXDATA Software GmbH

(Дело C-418/11)

(2011/C 331/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Innsbruck

Страни в главното производство

Въззивен жалбоподател: TEXDATA Software GmbH

Преюдициални въпроси

Действащото понастоящем право на Европейския съюз и по-специално

1. свободата на установяване съгласно членове 49 и 54 ДФЕС;
2. общият правен принцип (член 6, параграф 3 ДЕС) за ефективна защита (принцип на ефективността);
3. правото на изслушване съгласно член 47, параграф 2 от Хартата на основните права (член 6, параграф 1 ДЕС) и член 6, параграф 2 от Европейската конвенция за правата на човека (член 6, параграф 1 ДЕС);
4. забраната за налагане на повторно наказание за едно и също нарушение съгласно член 50 от Хартата на основните права; или
5. изискванията за налагане на санкции в рамките на производството по обявяване съгласно член 6 от Директива 68/151/ЕИО (¹), член 60а от Директива 78/660/ЕИО (²) и член 38, параграф 6 от Директива 83/349/ЕИО (³);

допуска ли съществуването на национална правна уредба, която — при пропускане на деветмесечния законоустановен срок за изготвяне и обявяване на годишния счетоводен отчет в търговския регистър, воден от съответния (регистърен) съд,

— без предварително да се предостави възможност на засегнатите лица да вземат становище по съществуването на задължението за обявяване на годишния счетоводен отчет и по евентуалните причини за неизпълнението на това задължение, по-специално — без предварително да се провери дали годишният счетоводен отчет вече не е представен в регистърния съд по основното място на дейност на дружеството — и

— без предварителна покана за изпълнение на задължението за обявяване, адресирана до конкретното дружество или до съответния му орган с право да го представлява, —

изисква от водещия търговския регистър съд (Firmenbuchgericht) незабавно да наложи на това дружество и на всеки от органите му с право да го представляват парична глоба в минимален размер от 700 EUR, като при липса на доказателства за противното, се основава на фикцията, че дружеството и неговите органи виновно са пропуснали да обявят годишния счетоводен отчет, а освен това, при последващо неизпълнение на това задължение, регистърният съд автоматично налага на дружеството и на всеки от органите му с право да го представляват последваща периодична глоба на всеки два месеца в минимален размер от 700 EUR, като отново при липса на доказателства за противното, се основава на фикцията, че дружеството и неговите органи виновно са пропуснали да обявят годишния счетоводен отчет?

⁽¹⁾ Първа Директива на Съвета от 9 март 1968 година за съгласуване на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността (ОВ L 65, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 3).

⁽²⁾ Четвърта Директива на Съвета от 25 юли 1978 година приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества (ОВ L 222, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 21), изменена с Директива 2006/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година (ОВ L 224, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2 стр. 143).

⁽³⁾ Седма Директива на Съвета от 13 юни 1983 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 58).

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Baden-Württemberg (Германия) на 16 август 2011 г. — Katja Ettwein/Finanzamt Konstanz

(Дело C-425/11)

(2011/C 331/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Katja Ettwein

Отговорник: Finanzamt Konstanz

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора от 21 юни 1999 г. ⁽¹⁾ (BGBl. II 2001 г., стр. 810 и сл.), прието от Бундестага като закон на 2 септември 2001 г. (BGBl. II 2001 г., стр. 810), в сила от 1 юни 2002 г. (наричано по-нататък „Споразумението относно свободното движение на хора“), и по-специално членове 1, 2, 11, 16 и 21 от това споразумение, както и членове 9, 13 и 15 от приложение I към същото споразумение, да се тълкуват в смисъл, че не допускат възможността за съвместно облагане — с оглед на уредбата на „производството по разделяне“ (т.нар. „Splitting-Verfahren“) — на живеещи в Швейцария съпрузи, които подлежат на данъчно облагане във Федерална република Германия по отношение на всичките си облагаеми доходи?

⁽¹⁾ Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора — Заключителен акт — Съвместни декларации — Информация относно влизането в сила на седемте споразумения с Конфедерация Швейцария в областите свободно движение на хора, въздушен превоз, железопътен и автомобилен транспорт на стоки и пътници, възлагане на обществени поръчки, научно-техническо сътрудничество, взаимно признаване на оценките за съответствие и търговия със селскостопански продукти, ОВ L 114, 2002 г., стр. 6.

Жалба, подадена на 18 август 2011 г. от Gosselin Group NV, по-рано Gosselin World Wide Moving NV, срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по съединени дела T-208/08 и T-209/08 Gosselin Group NV и Stichting Administratiekantoor Portielje/Европейска комисия

(Дело C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели: Gosselin Group NV, по-рано Gosselin World Wide Moving NV (представители: F. Wijckmans и H. Burez, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия и Stichting Administratiekantoor Portielje

Искания на жалбоподателите

— главно искане: i) да се отмени съдебното решение ⁽¹⁾, доколкото Общият съд твърди, че неправомерните практики по естеството си ограничават конкуренцията, без да е необходимо да се доказва наличието на антиконкурентни последици, и ii) да се отмени решението ⁽²⁾ (изменено и в частта му, в която се прилага по отношение на жалбоподателя), като се има предвид че то не съдържа каквото и да било доказателство за последици, свързани с правото на конкуренция, на практиките, за които се приема, че жалбоподателят носи отговорност.

- при условията на евентуалност: i) да се отмени съдебното решение, доколкото Общият съд твърди, че Комисията по изключение може да се позове на второто алтернативно условие на точка 53 от Насоките относно понятието за засягане на търговията⁽³⁾, без да извършва изрично определяне на пазара по смисъла на точка 55 от тези насоки, и ii) да се отмени решението (изменено и в частта му, в която се прилага по отношение на жалбоподателя), доколкото Комисията не е доказала надлежно в решението, че практиките значително засягат търговията между държавите членки.
- при условията на евентуалност: i) да се отмени съдебното решение, доколкото Общият съд твърди, че Комисията не е била длъжна да вземе предвид факта, че жалбоподателят не е участвал в писмените споразумения относно цените или в събранията, нито в рамките на преценката на нарушението, нито в рамките на смекчаващите обстоятелства и ii) да се отмени решението (изменено и в частта му, в която се прилага по отношение на жалбоподателя) поради същите съображения.
- при условията на евентуалност: i) да се отмени съдебното решение, доколкото в него се прилага ставката 17 % от съответните продажби, без да се взимат предвид всичките 30 релевантни обстоятелства, основани по-специално на минимален праг от 15 % и ii) да се отмени решението (изменено и в частта му, в която се прилага по отношение на жалбоподателя) поради същите съображения.
- при условията на евентуалност: i) да се отмени съдебното решение, доколкото в него се твърди, че по отношение на участието на жалбоподателя в периода 31 януари 1992 г.—30 октомври 1993 г. не е изтекла погасителна давност; ii) да се отмени решението (изменено и в частта му, в която се прилага по отношение на жалбоподателя), доколкото в него глобата, наложена на жалбоподателя, се изчислява въз основа на неговото участие в периода 31 януари 1992 г.—30 октомври 1993 г.; и iii) поради това да се намали съответно размерът на глобата.
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски в съответствие с член 69, параграф 2 от Процедурния правилник.
- при преценката на смекчаващите обстоятелства в рамките на изчисляване на глобата Общият съд е нарушил принципа, според който отговорността има личен характер, както и правилото, че Комисията трябва да спазва собствените си насоки;
- при определянето на основния размер на глобата Общият съд е нарушил задължението за мотивиране, принципа, според който отговорността има личен характер, както и правилото, че Комисията трябва да спазва собствените си насоки. В първата част от това твърдение се поддържа, че Общият съд неправилно е приел, че Комисията е могла да се позове на параграф 23 от Насоките относно метода за определяне на размера на глобите. Във втората част се поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като твърди, че съществува минимална ставка от 15 % от стойността на продажбите, която по дефиниция е минималният праг за глоба за строги ограничения на конкуренцията. В третата част се твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като твърди, че ставката от 17 % е равна или се приближава до минималната ставка от 15 %, и като въз основа на това достига до заключението, че не трябва да се отчитат всички релевантни обстоятелства;
- като е приел, че по отношение на участието на Gosselin NV в спорните практики през периода 31 ноември 1992 г.—30 октомври 1993 г. не е изтекла погасителна давност, Общият съд е нарушил член 25 от Регламент № 1/2003.

(1) Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по съединени дела T-208/08 и T-209/08, Gosselin Group NV и Stichting Administratiekantoor Portielje/Европейска комисия (наричано по-нататък „съдебното решение“).

(2) Решение C(2008) 926 окончателен на Комисията от 11 март 2008 година относно производство по член 81 (ЕО) и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/38.543 — Международни услуги по преместване) (наричано по-нататък „решението“).

(3) Насоки относно понятието за засягане на търговията, което се съдържа в членове 81 (ЕО) и 82 (ЕО) (ОВ С 101, 2004 г., стр. 81; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 149).

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Gosselin Group NV твърди, че Общият съд е нарушил правото на Съюза, като е направил неправилна от правна гледна точка преценка на установените от него факти (фиктивните оферти и комисионните), свързани със споразуменията относно цените и практиките на подялба на пазара и че съдебното решение е опорочено най-малкото от липса на мотиви в това отношение.

При условията на евентуалност Gosselin Group NV твърди, че:

- при преценката относно наличието на значителни последици за търговията между държавите членки Общият съд е нарушил правилото, че Комисията трябва да спазва собствените си насоки;

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ — Румъния на 22 август 2011 г. — В защита на интересите на своите членове, полицаи от I.P.J. на окръг Alba/Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) и Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

(Дело C-434/11)

(2011/C 331/14)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Alba

Страни в главното производство

Жалбоходател: Corpul Național al Polițiștilor — В защита на интересите на своите членове, полицаи от I.P.J. на окръг Alba

Отговорник: Ministerul Administrației și Internelor (MAI), Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) и Inspectoratul de Poliție al Județului Alba (IPJ)

Преюдициален въпрос

Следва ли разпоредбите на членове 17, първа алинея, 20 и 21, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че те не допускат намаления на възнаграждението като произтичащите от румънските закони № 118/2010 и № 285/2010?

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 26 август 2011 г. — Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer, Maximilian Schüsslbauer/Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Дело C-436/11)

(2011/C 331/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Инци: Sandra Schüsslbauer, Martin Schüsslbauer, Maximilian Schüsslbauer

Отговорник: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Преюдициален въпрос

Пътниците разполагат ли с право на обезщетение по член 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾, ако полетът излита със закъснение с по-малка от посочената в член 6, параграф 1 от Регламента продължителност, но крайният пункт на пристигане се достига три или повече часа след времето за пристигане по разписание?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Германия) на 26 август 2011 г. — Ekkerhard Schauß/Transportes Aéreos Portugueses SA

(Дело C-437/11)

(2011/C 331/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Инци: Ekkerhard Schauß

Отговорник: Transportes Aéreos Portugueses SA

Преюдициален въпрос

Пътниците разполагат ли с право на обезщетение по член 7 от Регламента, ако полетът излита със закъснение с по-малка от посочената в член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾ продължителност, но крайният пункт на пристигане се достига три или повече часа след времето за пристигане по разписание?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 26 август 2011 г. от Европейската комисия срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по съединени дела T-208/08 и T-209/08, Gosselin Group NV и Stichting Administratiekantoor Portielje/Европейска комисия

(Дело C-440/11 P)

(2011/C 331/17)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Bouquet, S. Noë и F. Ronkes Agerbeek, gemachtigden)

Друга страна в производството: Gosselin Group NV, по-рано Gosselin World Wide Moving NV, и Stichting Administratiekantoor Portielje

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него се отменя Решение C(2008) 926, изменено с Решение C(2009) 5810, в частта му, в която то се отнася до Stichting Administratiekantoor Portielje;

— да се отхвърли жалбата на Portielje;

— да се осъди Portielje да заплати съдебните разноски, свързани с производствата пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи**I. Първо правно основание, свързано с приложното поле по отношение на лицата на член 101 ДФЕС**

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „предприятие“ и на правилата, свързани с разпределянето на доказателствената тежест относно отговорността за участието в нарушение на член 81 ЕО (понастоящем член 101 ДФЕС). В точки 36—50 от обжалваното съдебно решение Общият съд се концентрирал върху погрешен въпрос, а именно дали Portielje е предприятие. Общият съд трябвало по-скоро да разгледа въпроса дали в решението си Комисията основателно е приела, че Portielje е компонент на предприятието, извършило нарушението. Принципите, формулирани в Решение по дело Akzo Nobel и др. (C-97/08 P)⁽¹⁾, в това число и презумпцията за доказаност при притежаване на 100 % участие, се прилагали без ограничения в това отношение.

II. Второ правно основание, свързано с оборването на презумпцията за упражняване на определящо влияние**A. Първа част**

Общият съд допуснал явна грешка във връзка с доказателствените средства, като констатирал, че връзката в персонално отношение между Portielje и Gosselin се ограничавала само до половината от управителния съвет на Portielje, поне доколкото с това Общият съд искал да покаже, че въпросните управители не са упражнявали определящо влияние върху политиката на Portielje. Съответните лица всъщност разполагали с достатъчен брой гласове в управителния съвет, за да могат да определят политиката на Portielje.

B. Втора част

Във всички случаи Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че независимо от връзката в персонално отношение Portielje оборило изведената от съдебната практика презумпция за доказаност при притежаване на 100 % участие, като се имало предвид че то не било взело каквото и да било формално управленско решение по време на релевантния период. Преценката на Общия съд не била съвместима с функционалното естество на понятието за предприятие, както и с принципите, формулирани в Решение по дело Akzo Nobel и др.

B. Трета част

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и като приел, че Portielje е оборило презумпцията за доказаност при притежаване на 100 % участие, тъй като през релевантния период не било проведено общо събрание на Gosselin. Преценката на Общия съд не била съвместима с функционалното естество на понятието за предприятие, както и с принципите, формулирани в Решение по дело Akzo Nobel и др.

Жалба, подадена на 26 август 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 16 юни 2011 г. по дело T-210/08, Verhuizingen Coppens NV/Европейска комисия

(Дело C-441/11 P)

(2011/C 331/18)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: A. Bouquet, S. Noë и F. Ronkes Agerbeek)

Друга страна в производството: Verhuizingen Coppens NV

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на Общия съд (осми състав) от 16 юни 2011 г. по дело Verhuizingen Coppens/Комисия (T-210/08);

— да се отхвърли жалбата за отмяна или да се отмени само член 1, буква и) от Решение C(2008) 926, окончателен относно производство по член 81 ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП (преписка COMP/38.543 — Международни услуги по преместване), в частта му, в която се посочва, че отговорност за споразумението относно комисионните носи Verhuizingen Coppens NV;

— да се определи глоба в размер, който Съдът счита за подходящ;

— да се осъди Verhuizingen Coppens NV да заплати съдебните разноски, свързани с производството по обжалване, както и част от съдебните разноски, свързани с производството пред Общия съд, каквато Съдът приеме за подходяща.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че Общият съд е нарушил правото, и по-специално членове 263 и 264 ДФЕС, както и принципа на пропорционалност, като е отменил изцяло решението ѝ, в което тя приема, че Coppens носи отговорност за едно и също продължавано нарушение, изразяващо се в разглеждания период в сключване на споразумение относно комисионните и на споразумение относно фиктивните офери, тъй като не било доказано, че Coppens е било или би трябвало да е било в течение на споразумението относно комисионните. В интерес на доброто правораздаване и на ефективното прилагане на правилата на Съюза относно конкуренцията, Общият съд можел да отмени обжалваното решение само в частта му, в която се приема, че Coppens носи отговорност за споразумението относно комисионните. Отмяната на решението в неговата цялост означавала всъщност, че участието на Coppens в споразумението относно фиктивните офери остава ненаказано, освен ако Комисията не приемела ново решение по отношение на тази страна по първоначалното нарушение. Това можело да доведе до нежелателно дублиране на административните и съдебните производства, като можело да е в противоречие дори и с принципа *ne bis in idem*.

⁽¹⁾ Решение на Съда от 10 септември 2009 г., Сборник, стр. I-8237.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 1 септември 2011 г. — Gunārs Pusts/Lauku atbalsta dienests

(Дело C-454/11)

(2011/C 331/19)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gunārs Pusts

Ответник: Lauku atbalsta dienests

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли да се тълкуват правилата на Европейския съюз, които уреждат възстановяването на помощите, в смисъл че позволяват да се приеме, че плащането на помощта е недължимо в случаите, когато макар получателят на помощта да е продължил да изпълнява ангажиментите, не е спазил установената процедура за кандидатстване за плащане на помощта?
2. Съвместима ли е с правото на Европейския съюз, което урежда възстановяването на помощите, правна уредба, според която поетите от получателя на помощта ангажименти се прекъсват, когато това прекъсване се извежда само от факта, че не е представена молба, без на получателя на помощта да е дадена възможността да изрази становище в това отношение?
3. Съвместима ли е с на правото на Европейския съюз, което урежда възстановяването на помощите, правна уредба, според която в случаите, в които вече не е възможно да се извърши проверка *in situ* (тъй като е изтекла една година), и в които следователно се прави изводът, че поетите от получателя на помощта ангажименти са прекъснати, същият трябва да възстанови в пълен размер вече предоставените като помощ средства през периода на ангажимента, включително ако посочените средства са предоставени и изплатени за няколко години?

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Bremen (Германия) на 2 септември 2011 г. — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs-AG, Krones AG/Samskip GmbH

(Дело C-456/11)

(2011/C 331/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Bremen

Страни в главното производство

Ищци: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Krones AG

Ответник: Samskip GmbH

Преюдициални въпроси

1. Следва ли членове 32 и 33 от Регламент № 44/2001 ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че понятието „съдебно решение“ обхваща по принцип и онези решения, чието съдържание се изчерпва с констатацията, че не са налице определени процесуални предпоставки за допустимостта на предъявения иск (т. нар. „Prozessurteile“ (решения относно процеса)?
2. Следва ли членове 32 и 33 от Регламент № 44/2001 да се тълкуват в смисъл, че понятието „съдебно решение“ обхваща и окончателно съдебно решение, с което съответният съд отхвърля международната си компетентност поради наличието на пророгационно споразумение?
3. С оглед на съдебната практика на Съда на Европейския съюз относно принципа за разпространение на действието на съдебното решение (вж. Решение на Съда от 4 февруари 1988 г., по дело Hoffmann, 145/86, Recueil, стр. 645), следва ли членове 32 и 33 от Регламент № 44/2001 да се тълкуват в смисъл, че, всяка държава членка е длъжна да признае съдебните решения, постановени от съд на друга държава членка, относно действителността на сключено между страните пророгационно споразумение, ако съгласно националното право на държавата на първия сезиран съд констатацията относно действителността на пророгационното споразумение проявява сила на пресъдено нещо, по-специално дори в случай че тази констатация е част от решение относно процеса, с което предъявеният иск се отхвърля като недопустим?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Dâmbovița (Румъния) на 5 септември 2011 г. — Victor Cozman/Teatrul Municipal Târgoviște

(Дело C-462/11)

(2011/C 331/21)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Dâmbovița

Страни в главното производство

Жалбоподател: Victor Cozman

Ответник: Teatrul Municipal Târgoviște

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 1 от Допълнителен Протокол № 1 към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи да бъде тълкуван в смисъл, че той допуска намаляване на възнаграждението на публичните длъжностни лица и служители с 25 % в съответствие с член 1, алинея първа от Закон № 118/2010 за въвеждане на някои мерки, необходими за възстановяване на бюджетния баланс).
2. В случай, че отговорът е утвърдителен, да се прецени дали правото на възнаграждение е абсолютно право, без възможност за държавата на въвежда ограничения на това право.

Жалба, подадена на 14 септември 2011 г. от Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 22 юни 2011 г. по дело T-409/09, Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия

(Дело C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaīki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представител: N. Koroγιannakis, Δικηγόρος)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Определението на Общия съд по дело T-409/09;
- да се отхвърли изцяло направеното от Комисията възражение за недопустимост;
- да се върне делото на Общия съд за постановяване на решение по съществото на спора;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните и други разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство, включително направените в първоинстанционното производство, дори и ако настоящата жалба бъде отхвърлена, както и разноските по настоящото производство в случай, че същата бъде уважена.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното определение трябва да бъде отменено на следните правни основания:

- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като не приложил разпоредбата на член 102, параграф 2 от Процедурния правилник, която се отнася до еднократното удължаване на процесуалните срокове с 10 дни поради отла-

ченост по делата, които имат за предмет обявяване на извъндоговорната отговорност на европейските институции.

- Общият съд нарушил принципите на равно третиране и на правна сигурност като не приложил разпоредбата на член 102, параграф 2.
- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че срокът на погасителната давност започва да тече от момента на съобщаването на жалбоподателя на решението на Комисията за отхвърляне на неговата оферта.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 14 септември 2011 г. — SIA „Garkalns“/Rīgas dome

(Дело C-470/11)

(2011/C 331/23)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Garkalns“

Отговорник: Rīgas dome

Преюдициален въпрос

Следва ли член 49 ЕО и свързаното с него задължение за прозрачност да се тълкуват в смисъл, че с допустимите ограничения на свободното предоставяне на услуги е съвместимо използването в публично и предварително оповестен закон на неопределено правно понятие като „съществено засягане на интересите на държавата и жителите на съответните административно-териториални единици“, на което следва да се даде конкретно съдържание във всеки отделен случай на прилагане посредством ръководни начала за тълкуване, но което същевременно позволява известна гъвкавост при преценката на засягането на свободата?

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 14 септември 2011 г. — SIA „Cido Grupa“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-471/11)

(2011/C 331/24)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Cido Grupa“

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 6, параграф 3, трета алинея от Регламент (ЕО) № 60/2004 ⁽¹⁾ на Комисията за определяне на преходни мерки в сектора на захарта във връзка с присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия да се тълкува в смисъл, че в случаите, когато се установи, че даден стопански субект притежава индивидуален излишък от продукт, който може да се определи като захар по смисъла на член 4, точка 1 от Регламента, въпросният стопански субект е длъжен да внесе в държавния бюджет сума, при чието изчисляване се взема предвид количеството бяла

захар (код по Комбинираната номенклатура 1701 99 10), съответстващо на съдържанието на захар в притежавания от субекта продукт, а не количеството на въпросния продукт (например захарен сироп)?

2. Трябва ли при изчисляването на дължимата сума да се включват най-високите вносни такси, приложими за бялата захар, вместо таксите, приложими за притежавания от стопанския субект конкретен продукт?

⁽¹⁾ ОВ L 9, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 52, стр. 202.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. —
3F/Комисия

(Дело T-30/03 RENV) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Данъчни помощи, предоставени от датските органи — Моряци, наети на борда на вписани в датския международен регистър кораби — Решение на Комисията да не се повдигат възражения — Жалба за отмяна — Сериозни затруднения)

(2011/C 331/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 3F, по-рано Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (Копенхаген, Дания) (представители: първоначално P. Bentley, QC и A. Worsøe, avocat, впоследствие P. Bentley и P. Torbøl, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. van Vliet и N. Khan)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Дания (представители: V. Pasternak Jørgensen и C. Vang)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение C(2002) 4370 окончателен на Комисията от 13 ноември 2002 година да не се повдигат възражения срещу датски данъчни мерки, приложими към моряците, наети на борда на вписани в датския международен регистър кораби

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда 3F, по-рано Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), да понесе направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Европейската комисията в производството пред Съда и Общия съд.
3. Кралство Дания понася направените от него съдебни разноски в производството пред Съда и пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ C 70, 22.3.2003 г.

Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Gul Ahmed Textile Mills/Съвет

(Дело T-199/04) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на памучно спално бельо с произход от Пакистан — Вреда — Причинно-следствена връзка)

(2011/C 331/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karachi, Пакистан) (представител: L. Ruessmann, avocat, със съдебен адрес в Люксембург (Люксембург))

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J.-P. Nix и B. Driessen, подпомагани от G. Berrisch, avocat)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: T. Scharf и K. Talabér-Ritz)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕО) № 397/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан (ОВ L 66, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 108) в частта относно жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отменя Регламент (ЕО) № 397/2004 на Съвета от 2 март 2004 година за налагане на окончателно антидълпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан в частта относно Gul Ahmed Textile Mills Ltd.
2. Съветът на Европейския съюз понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Gul Ahmed Textile Mills.
3. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 217, 28.8.2004 г.

**Решение на Общия съд от 28 септември 2011 г. —
Гърция/Комисия**(Дело T-352/05) ⁽¹⁾

**(ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи,
изключени от общностно финансиране — Специфични
мерки за малките острови в Егейско море относно
някои селскостопански продукти — Плодове и
зеленчуци — Суров тютюн — Овче и козе месо —
Неспазване на сроковете за плащане — Пропорцио-
налност — Увеличение на фиксирания процент на
корекция при повторно неизпълнение)**

(2011/С 331/27)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Република Гърция (представители: първоначално G. Kanellouropoulos и S. Charitaki, впоследствие I. Chalkias и S. Papaioannou)

Ответник: Европейска комисия (представители: H. Tserepa-Lacombe и L. Visaggio, подпомагани от N. Korogiannakis, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2005/579/ЕО на Комисията от 20 юли 2005 година за изключване от общностно финансиране на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), Секция „Гарантиране“ (ОВ L 199, стр. 84) в частта, в която от финансиране са изключени някои разходи, направени от Република Гърция с оглед на специфичните мерки за малките острови в Егейско море относно някои селскостопански продукти и в секторите на плодовете и зеленчуците, суровия тютюн, овчето и козето месо.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 26.11.2005 г.

**Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. —
Полша/Комисия**(Дело T-4/06) ⁽¹⁾

**(Земеделие — Акт за присъединяване от 2003 г. —
Регламент (ЕО) № 1260/2001 — Регламент (ЕО)
№ 1686/2005 — Регламент (ЕО) № 1193/2009 —
Пазарна година 2004/2005 — Допълнителен налог —
Определяне на два коефициента — Компетентност —
Правно основание — Оправомощаваща норма —
Задължение за мотивиране — Спазване на съществени
процесуални правила)**

(2011/С 331/28)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представители: първоначално J. Pietras, впоследствие E. Ośniecka-Tamecka, впоследствие T.

Nowakowski, впоследствие M. Dowgielewicz, B. Majczyna и P. Rosiak и накрая B. Majczyna, M. Szpunar и D. Krawczyk)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално A. Szmytkowska, C. Cattabriga и F. Erlbacher, впоследствие A. Szmytkowska и P. Rossi)

Предмет

Искане за отмяна на член 2 от Регламент (ЕО) № 1686/2005 на Комисията от 14 октомври 2005 година за определяне на размера на налога върху производството, както и на коефициента за допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 2004/2005 година (ОВ L 271, стр. 12), изменен с член 3 от Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006 (ОВ L 321, стр. 1).

Диспозитив

1. Отменя член 2 от Регламент (ЕО) № 1686/2005 на Комисията от 14 октомври 2005 година за определяне на размера на налога върху производството, както и на коефициента за допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 2004/2005 година, изменен с член 3 от Регламент (ЕО) № 1193/2009 на Комисията от 3 ноември 2009 година за поправка на регламенти (ЕО) № 1762/2003, (ЕО) № 1775/2004, (ЕО) № 1686/2005 и (ЕО) № 164/2007 и за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарните години 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 и 2005/2006.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 74, 25.3.2006 г.

**Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. —
Ryanair/Комисия**(Дело T-442/07) ⁽¹⁾

**(Държавни помощи — Сектор на въздухоплаването —
Помощи, предоставени от италианските власти на
Alitalia, Air One и Meridiana — Иск за установяване на
неправомерно бездействие — Непроизнасяне от страна
на Комисията — Задължение за действие)**

(2011/С 331/29)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Ryanair Ltd (Дъблин, Ирландия) (представители: E. Vahida и I.-G. Metaxas-Maragkidis, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, S. Noë и E. Righini)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Air One SpA (Chieti, Италия) (представители: M. Merola, C. Satacroce и G. Belotti, avocats)

Предмет

Искане да се установи неправомерно бездействие на Комисията, тъй като тя неправомерно не се е произнесла по жалбите на жалбоподателя относно, от една страна, помощ, която се твърди, че Италианската република е предоставила на Alitalia, Air One и Meridiana и, от друга страна, твърдяно нарушение на правото на конкуренция.

Диспозитив

1. Комисията на Европейските общности не е изпълнила задълженията си по Договора за ЕО, като не е приела решение по прехвърлянето на 100 служители на Alitalia, за което Ryanair Ltd я уведомява в писмо от 16 юни 2006 г., по обещанието, предоставено вследствие на атентатите от 11 септември, за което Ryanair Ltd я уведомява в писма от 3 ноември и 13 декември 2005 г., и по напалението на таксите на основните летища, от което по-специално се ползвало Alitalia и за което е уведомена с посочените писма от 3 ноември и 13 декември 2005 г.

2. Отхвърля иска в останалата му част.

3. Всяка от страните, включително Air One SpA, понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 37, 9.2.2008 г.

Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — adidas/CXВП — Patrick Holding (Изображение на обувка с две ивици)

(Дело T-479/08) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, изобразяваща обувка с две странични ивици — По-ранна национална марка, изобразяваща обувка с три странични ивици — Относително основание за отказ — Липса на обосновка за по-ранното право — Липса на превод на съществени елементи, обосноваващи регистрацията на по-ранната марка — Правило 16, параграф 3, правило 17, параграф 2 и правило 20, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95)

(2011/C 331/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: adidas AG (Herzogenaurach, Германия) (представители: V. von Bomhard, A. Renck, avocats, и I. Fowler, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Дания) (представители: J. Løje и T. Meedom, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на CXВП от 27 август 2008 г. по преписка R 849/2007-2, свързано с производство по възражение между adidas AG и Patrick Holding ApS.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда adidas AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 6, 10.1.2009 г.

Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Perusahaan Otomobil Nasional/CXВП — Proton Motor Fuel Cell (PM PROTON MOTOR)

(Дело T-581/08) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „PM PROTON MOTOR“ — По-ранни словни и фигуративни национални марки, марки на Бенелюкс и на Общността „PROTON“ — Относителни основания за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между стоките и услугите — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009) — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 331/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd (Shah Alam, Selangor Darul Ehsan, Малайзия) (представители: J. Blind, C. Kleiner и S. Ziegler, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Proton Motor Fuel Cell GmbH (Puchheim, Германия) (представител: C. Sedlmeir, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на първи апелативен състав на CXВП от 9 октомври 2008 г. (преписка R 1675/2007-1) относно производство по възражение между Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd и Proton Motor Fuel Cell GmbH.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *Perusahaan Otomobil Nasional Sdn Bhd* да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — *El Jirari Bouzekri*/СХВП — *Nike International* (NC NICKOL)

(Дело T-207/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „NC NICKOL“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „NIKE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94)

(2011/С 331/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Mustapha El Jirari Bouzekri* (Малага, Испания) (представител: *E. Ragot*, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: *A. Folliard-Monguiral*)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: *Nike International Ltd* (Beaverton, Орегон, Съединени американски щати) (представител: *M. de Justo Bailey*, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 25 февруари 2009 г. (преписка R 554/2008-2) относно производство по възражение между *Nike International Ltd* и *M. Mustapha El Jirari Bouzekri*.

Диспозитив

1. Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 25 февруари 2009 г. (преписка R 554/2008-2).
2. СХВП понася направените от нея съдебни разходи, както и тези на г-н *Mustapha El Jirari Bouzekri*. *Nike International Ltd* направените от него съдебни разходи.

(¹) ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — *New Yorker SHK Jeans*/СХВП — *Vallis K.* — *Vallis A.* (FISHBONE)

(Дело T-415/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „FISHBONE“ — По-ранна национална фигуративна марка „FISHBONE BEACHWEAR“ — Относително основание за отказ — Частичен отказ да се регистрира марката — Реално използване на по-ранната марка — Отчитане на допълнителни доказателства — Мотивиране — Доказване на реалното използване — Вероятност от объркване — Член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграф 2, второ изречение от Регламент (ЕО) № 2868/95 — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 15, параграф 1, първа алинея, член 15, параграф 1, втора алинея, буква а) и член 42, параграфи 2, 3 и 5 от Регламент № 207/2009 — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009)

(2011/С 331/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*, по-рано *New Yorker SHK Jeans GmbH* (Kiel, Германия) (представители: *V. Spitz*, *A. Gaul*, *T. Golda* и *S. Kirschstein-Freund*, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: *P. Geroulakos*)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: *Vallis K.* — *Vallis A. & Co.* ОЕ (Атина, Гърция) (представители: *M. Kilimiri*, *V. von Bomhard*, *A. W. Renck*, avocats и *H. J. O'Neill*, solicitor)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 30 юли 2009 г. (преписка R 1051/2008-1) относно производство по възражение между *Vallis K.* — *Vallis A. & Co.* ОЕ и *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG*.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG* да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 297, 5.12.2009 г.

Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Procter & Gamble Manufacturing Cologne/CXBP — Natura Cosméticos (NATURAVIVA)

(Дело T-107/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „NATURAVIVA“ — По-ранна словна марка на Общността „VIVA“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Липса на сходство между знаците)

(2011/C 331/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH (Кьолн, Германия) (представител: K. Sandberg, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: P. Geroulakos)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Natura Cosméticos, SA (Сао Пауло, Бразилия) (представител: C. Bercial Arias, avocat)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на втори апелативен състав на СХВП от 23 ноември 2009 г. по преписка R 1558/2008-2, относно производство по възражение между Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH и Natura Cosméticos, SA.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Procter & Gamble Manufacturing Cologne GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Решение на Общия съд от 29 септември 2011 г. — Telefónica O2 Germany/CXBP — Looptia (LOOPTIA)

(Дело T-150/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „LOOPTIA“ — По-ранни словни марки на Общността „LOOP“ и „LOOPY“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 331/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG (Мюнхен, Германия) (представители: A. Fottner и M. Müller, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: R. Pethke)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Looptia AB (Västerås, Швеция) (представители: P. Håkon-Schmidt и N. Ringen, avocats)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на първи апелативен състав на СХВП от 12 януари 2010 г. (преписка R 1812/2008-1) относно производство по възражение между Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG и Looptia AB.

Диспозитив

1. Отменя решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 12 януари 2010 г. (преписка R 1812/2008-1).
2. СХВП понася, наред с направените от нея съдебни разходи, и тези на Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG.
3. СХВП понася необходимите разходи, направени от Telefónica O2 Germany за целите на производството пред първи апелативен състав на СХВП.
4. Looptia AB понася направените от него съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Решение на Общия съд от 28 септември 2011 г. — Nike International/CXBP — Deichmann (VICTORY RED)

(Дело T-356/10) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „VICTORY RED“ — По-ранни международна и национална словни марки „Victory“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/C 331/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nike International Ltd (Beaverton, Орегон, Съединените щати) (представител: M. de Justo Bailey, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: D. Botis)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Deichmann SE (Есен, Германия)

Предмет

Жалба срещу Решението на втори апелативен състав на СХВП от 18 май 2010 г. (преписка R 1309/2009-2) относно производство по възражение между Deichmann SE и Nike International Ltd

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Nike International Ltd да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 288, 23.10.2010 г.

Решение на Общия съд от 27 септември 2011 г. — Brighton Collectibles/CXBP — Felmar (BRIGHTON)

(Дело T-403/10) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за регистрация на словна марка на Общността „BRIGHTON“ — По-ранни национални слогни и фигуративни марки „BRIGHTON“ и други по-ранни знаци „BRIGHTON“ — Относителни основания за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 4 от Регламент № 207/2009)

(2011/С 331/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Brighton Collectibles, Inc. (Dover, Delaware, САЩ) (представител: R. Delorey, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Felmar (Париж, Франция) (представител: D. Monégier du Sorbier, avocat)

Предмет

Жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 30 юни 2010 г. (преписка R 408/2009-4), постановено в производство по възражение между Brighton Collectibles, Inc. и Felmar

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Brighton Collectibles, Inc. да заплати направените от него съдебни разходи, както и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).
3. Осъжда Felmar да заплати направените от него съдебни разходи.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Общия съд от 13 септември 2011 г. — CEVA/Комисия

(Дело T-224/09) (¹)

(Жалба за отмяна — Специална програма за изследване и технологическо развитие по проблемите на „Енергия, околна среда и устойчиво развитие“ — Проект Protop — Договор за финансово подпомагане — Искане за възстановяване на суми, изплатени авансово в изпълнение на договор за финансиране на изследователска дейност — Възлагане на подизпълнител — Напомнително писмо — Неподлежащ на обжалване акт — Недопустимост)

(2011/С 331/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Франция) (представител: J.-M. Peyrical, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: V. Joris, подпомаган от E. Bouttier, avocat)

Предмет

Искане за отмяна на напомнително писмо на Комисията от 6 април 2009 г., с което тя приканва жалбоподателя да й възстанови сумите, които му е изплатила авансово в изпълнение на договор за финансово подпомагане, сключен за проект, който да се осъществи в рамките на специалната програма за изследване, технологическо развитие и демонстрационни дейности, наречена „Енергия, околна среда и устойчиво развитие“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Осъжда Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 205, 29.8.2009 г.

Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Regione Puglia/Комисия

(Дело T-84/10) (¹)

(Жалба за отмяна — ЕФРР — Решение за намаляване на финансова помощ — Регионално образувание — Липса на пряко засягане — Недопустимост)

(2011/С 331/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Regione Puglia (Бари, Италия) (представители: F. Brunelli и A. Aloia, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: C. Cattabriga и A. Steiblyte)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение C(2009) 10350 на Комисията от 22 декември 2009 г., с което се намалява финансовата помощ от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предоставена в съответствие с Решение C(2000) 2349 на Комисията от 8 август 2000 г. за одобряване на оперативна програма „POR Puglia“, обхваната от цел № 1 за периода 2000 г.—2006 г.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Regione Puglia понася направените от нея съдебни разходи, както и тези на Европейската комисия, включително съдебните разходи по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Regione Puglia/Комисия

(Дело T-223/10) (¹)

(ЕФРР — Намаляване на финансова помощ — Оттегляне на оспорваното дебитно известие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/C 331/40)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Regione Puglia (Bari, Италия) (представители: F. Brunelli и A. Aloia, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Prete и A. Steiblytè)

Предмет

Искане за отмяна на дебитно известие № 3241001630 от 26 февруари 2010 г. във връзка с Решение C(2009) 10350 на Комисията от 22 декември 2009 година за намаляване на помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предоставена в съответствие с Решение C(2000) 2349 на Комисията от 8 август 2000 г. за одобрение на оперативната програма POR Puglia за периода 2000 г.—2006 г. на основание на цел № 1.

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи в настоящото производство и Regione Puglia понася разходите по обезпечителното производство.

(¹) ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. — Италия/Комисия

(Дело T-239/10) (¹)

(ЕФРР — Намаляване на финансова помощ — Оттегляне на оспорваното дебитно известие — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/C 331/41)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Prete и A. Steiblytè)

Предмет

Искане за отмяна на дебитно известие № 3241001630 от 26 февруари 2010 г. във връзка с Решение C(2009) 10350 на Комисията от 22 декември 2009 година за намаляване на помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), предоставена в съответствие с Решение C(2000) 2349 на Комисията от 8 август 2000 г. за одобрение на оперативната програма POR Puglia за периода 2000 г.—2006 г. на основание на цел № 1.

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи

(¹) ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Определение на Общия съд от 13 септември 2011 г. — ara/CXВП — Allrounder (A)

(Дело T-397/10) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Неспазване на срока за представяне на потиви към жалбата пред апелативния състав — Решение на апелативния състав, с което се отхвърля искането за restitutio in integrum — Жалба, явно лишена от всякакво правно основание)

(2011/C 331/42)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ara AG (Langenfeld, Германия) (представител: M. Gail, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП: Allrounder SARL (Sarrebouurg, Франция)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 юни 2010 г. (преписка R 1543/2009-1), относно направиеното от жалбоподателя искане за *restitutio in integrum*

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като явно лишена от всякакво правно основание.
2. Осъжда *ara* AG да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 301, 6.11.2010 г.

Определение на Общия съд от 9 септември 2011 г. — Biodes/CXBP — Manasul Internacional (BIESUL)

(Дело T-597/10) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Отмяна на решението на апелативния състав — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/C 331/43)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Biodes, SL (Мадрид, Испания) (представители: E. Manresa Medina, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Manasul Internacional, SL

Предмет

Жалба срещу Решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 септември 2010 г. (преписка R 1519/2009-1) относно производство по възражение между Manasul Internacional, SL и Biodes, SL

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по настоящата жалба.
2. Осъжда Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 12.3.2011 г.

Определение на Общия съд от 9 септември 2011 г. — Biodes/CXBP — Manasul Internacional (LINEASUL)

(Дело T-598/10) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Отмяна на решението на апелативния състав — Отпадане на предмета на спора — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/C 331/44)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Biodes, SL (Мадрид, Испания) (представител: E. Manresa Medina, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: V. Melgar)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Manasul Internacional, SL (Ponferrada, Испания)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 септември 2010 г. (преписка R 1520/2009-1) относно производство по възражение между Manasul Internacional, SL и Biodes, SL

Диспозитив

1. Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
2. Осъжда Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 80, 12.3.2011 г.

Жалба, подадена на 23 юни 2011 г. — България/Комисия

(Дело T-335/11)

(2011/C 331/45)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: Република България (представители: Цветко Иванов и Елина Петранова)

Ответник: Европейска комисия

Предмет

Искане за отмяна на Решение за изпълнение на Комисията от 15 април 2011 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентирание и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано под номер C(2011) 2517

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение за изпълнение на Комисията от 15 април 2011 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентирание и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), нотифицирано под номер C(2011) 2517 (¹), в частта от него относно Република България, или

- да намали корекцията от 10 % за разходите на Схемата за единно плащане на площ в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието на 5 %, както и корекцията от 10 % в рамките на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, Ос 2 „Подобряване на околната среда и природата“ на Програмата за развитие на селски райони на 5 %, и
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на член 31 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 ⁽²⁾

На първо място Република България твърди, че Комисията не е доказала нарушение на правилата на Съюза от нейна страна. В обжалваното решение Комисията е предложила корекции от 10 % за разходите на Схемата за единно плащане на площ и за разходите по Ос 2 „Подобряване на околната среда и природата“ на Програмата за развитие на селски райони поради слабости във функционирането на СИЗП/ГИС, изразяващи се в неспособност за осъществяване на „ключов“ контрол, която показва сериозни недостатъци в системата за контрол, довели до голям риск от съществени загуби за фонда. Предложена е и корекция от 5 % за доплащанията към директните плащания на основание същите слабости във функционирането на СИЗП/ГИС. Жалбоподателят представя редица факти и данни за извършени административни кръстосани проверки и проверки на място, които според него опровергават твърденията на Комисията.

На второ място жалбоподателят поддържа, че при оценката на сумите, изключени от финансиране, естеството и сериозността на нарушението на правилата не са преценени правилно от Комисията. В този контекст той поддържа, че „ключов“ контрол е осъществяван дори и в по-голяма пълнота и обем от изискваното от релевантното законодателство и че изводът на Комисията за липса на такъв не отразява реалното състояние на контролните системи в Република България.

Жалбоподателят изтъква на трето място, че рискът от настъпване на щети за бюджета на Съюза не е определен правилно. Той отстоява тезата, че Комисията е допуснала грешка по отношение на финансовите последици от нарушението на правилата на Съюза, като се позовава на Окончателния доклад на помирителния орган по Дело 10IBG/442, в който специално се отбелязва фактът, че българските власти са проверили на място постоянните пасища на 100 %.

2. Второ правно основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

Според жалбоподателя процентът на финансовата корекция трябва да бъде пропорционален на констатираните нередности и на риска за бюджета на Съюза, на основание член 31, параграф 2 от Регламент № 1290/2005 и изискването на Съда размерът на корекцията ясно да е свързан с вероятната загуба за Съюза. Наложеният в конкретния случай корекции надхвърля

границите на подходящото и необходимото за постигането на целта на процедурата за клиринг, поради което те следва да бъдат намалени.

3. Трето правно основание, изведено от нарушение на принципа на правна сигурност.

Жалбоподателят поддържа, че Комисията е нарушила принципа на правна сигурност поради неспазването на приетите от самата нея указания в Документ VI/5330/97 ⁽³⁾. Предвид факта, че българските власти да извършвали ключов контрол, Комисията е трябвало въз основа на посочения документ да определи корекции от 5 % вместо от 10 % за разходите на Схемата за единно плащане на площ и за разходите по Ос 2 „Подобряване на околната среда и природата“ на Програмата за развитие на селски райони.

Освен това според него разпоредбите, на които се позовава Комисията, за да формулира три правила, за които твърди, че не са изпълнени от Република България, предвиждат определени задължения за държавите членки, но не в смисъла на посочените в официалното съобщение правила. Две от посочените три правила според жалбоподателя не само не са изрично предвидени в релевантните регламенти, но и няма ясни критерии за оценка на тяхното изпълнение. Що се отнася до третото правило, не са налице ясни критерии за оценка на изпълнението му. Република България поддържа, че е изпълнила изискванията на чл. 26 от Регламент № 796/2004 ⁽⁴⁾.

4. Четвърто правно основание, изведено от нарушение на член 296, алинея 2 от ДФЕС.

С обжалваното решение се изключват от финансиране от страна на Европейския съюз разходи на Република България в размер на 24 543 106,87 EUR. Според жалбоподателя, с оглед на неблагоприятните последици за страната от приетото решение, Република България има значим интерес от получаването на надлежно обосновани разяснения от страна на Европейската комисия за основанията за налагане на корекциите. Той поддържа, че същата не е представила по достатъчно ясен и недвусмислен начин своите съображения за налагане на корекциите и следователно не е изпълнила задължението си за мотивиране на обжалваното решение по отношение на Република България.

⁽¹⁾ ОВ L 102, 16.4.2011 г., стр. 33.

⁽²⁾ Регламент на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193).

⁽³⁾ Указания за изчисляване на финансовите последици при подготовка на решението за приключване на сметките на ФЕОГА, секция „Гарантиране“.

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители (ОВ L 141, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 210).

Жалба, подадена на 19 август 2011 г. — Scandic Distilleries/CXBП — Bürgerbräu, August Röhm & Söhne (BÜRGER)

(Дело T-460/11)

(2011/C 331/46)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Distilleries SA (Bihor, Румъния) (представител: Á. László, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bürgerbräu, August Röhm & Söhne KG (Bad Reichenhall, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да измени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 май 2011 г. по преписка R 1962/2010-2 и да регистрира заявената марка като марка на Общността за всички посочени стоки и услуги;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративната марка „BÜRGER ORIGINAL PREMIUM PILS TRADITIONAL BREWED QUALITY REGISTERED TRADEMARK SIEBENBURGEN“ за стоки и услуги от класове 32 и 35 — заявка за марка на Общността № 8359663

Притежател на марката или знака, на която/който се прави позоваване в процедурата по възражение: Другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който се прави позоваване в подкрепа на възражението: Регистрация № 1234061 на словната марка „Bürgerbräu“ като марка на Общността за стоки и услуги от класове 21, 32 и 42

Решение на отдела по споровете: Частично уважава възражението

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото апелативният състав погрешно приел, че е налице вероятност от объркване

Жалба, подадена на 23 август 2011 г. — Ellinika Nafpigeia и Hoern Beteiligungs Gesellschaft mit beschränkter Haftung/Комисия

(Дело T-466/11)

(2011/C 331/47)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: 1) Ellinika Nafpigeia SA (Hellenic Shipyards, Skaramanka, Гърция), и Hoern Beteiligungs GmbH (Kiel, Германия) (представители: адв. K. Chrysogonos и A. Mitsis)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение C(2010) 8274 окончателен на Комисията от 1 декември 2010 г. относно държавни помощи № CR 16/2004 (предишни NN 29/2004, CP 71/2002 и CP 133/2005), което съставлява мярка по прилагането на Решение от 2 юли 2008 г., нотифицирано под номер C(2008) 3118 (ОВ L 225, 27 август 2009 г., стр. 104) за възстановяване на държавни помощи (решението за възстановяване), така както то е допълнено, представено обстойно и прецизирано с документите и други доказателства по преписката;

— да се осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателяте съдебни разноски;

— при условията на евентуалност, да даде задължително тълкуване за всички, и по-конкретно за Комисията, на Решение C(2010) 8274 окончателен на Комисията от 1 декември 2010 г., така както то е допълнено с документи и с други доказателства по преписката, по-конкретно в смисъла, уточнен в жалбата, за неговата съвместимост с: член 17 от решението за възстановяване, на което се основава обжалваното решение; с член 346 ДФЕС, на основание на който е прието последното; с принципа на правна сигурност и със свободата на установяване, със свободното предоставяне на услуги, със свободната стопанска инициатива и с правото на собственост, които са нарушени в тълкуването и прилагането, дадено им от Комисията и от гръцките власти в обжалваното решение на Комисията.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят излага четири правни основания.

1. С първото правно основание жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 17 от решението за възстановяване с това, че обжалваното решение взема пред вид военните дейности на акционерното дружество Ellinika Nafpigeia (наричано по-нататък „ENAE“), като изисква от ENAE да се освободи от своето имущество, което не е абсолютно необходимо в момента, но което е изцяло или частично относително необходимо или пък което може да стане абсолютно необходимо или би се изисквало в бъдеще за военните дейности на ENAE.

2. Във второто правно основание жалбоподателите твърдят, че оспорваното решение се тълкува в неправилен прочит на член 356 ДФЕС в смисъл, че военните дейности на ENAE се свеждат до текущи поръчки за гръцкия военноморски флот и не се обхваща цялата нетърговска дейност на ENAE като например последващите поръчки за военноморските сили или за други гръцки или чужди въоръжени сили или всяка друга дейност по производството, доставката или ремонта на материали за отбраната.
3. В третото правно основание жалбоподателите твърдят, че в обжалваното решение, в нарушение на принципа на правната определеност и сигурност, остават съществени неясноти по отношение на неговото приложно поле във връзка с лицата, във времето и по същество, като то предоставя същевременно широки правомощия за преценка на органите по неговото изпълнение, в тълкуване, съгласно което се налагат задължения и забрани, които не са предвидени или са неприложими или пък излизат извън рамките на разумното, очертани от защитата на основните права и свободи. И накрая, според жалбоподателите обжалваното решение, прието в нарушение на принципите на правната определеност и сигурност, е частично неприложимо, доколкото то налага мерки, които частично или напълно се изправят пред правна и/или практическа невъзможност да бъдат приложени, след като е било известно, че наложеният за неговото прилагане срок още от самото начало е бил неосъществим и нереалистичен.
4. С четвъртото правно основание жалбоподателите твърдят, че оспорваното решение налага задължения и забрани на ENAE и на неговите акционери по начин, който засяга техните основни свободи на установяване, на стопанска инициатива и правото на собственост, отчасти, без наличието на правно основание, и във всички случаи, като се излиза извън необходимостта за целите на възстановяването на помощта.

Жалба, подадена на 5 септември 2011 г. — Sepro Europe/Комисия

(Дело T-483/11)

(2011/C 331/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sepro Europe Ltd (Harrogate, Обединеното кралство) (представители: C. Mereu и K. Van Maldegem)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- жалбата да се обяви за допустима и основателна,
- да се отмени Решение 2011/328/ЕС на Комисията ⁽¹⁾,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разходи и
- да се постановят необходимите в производството допълнителни мерки.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е свързано с твърдението, че ответникът е допуснал явни грешки в преценката във връзка с прилагането на правото, обосновавайки Решение 2011/328/ЕС на Комисията с наличието на опасения относно (i) експозицията на работниците и (ii) на околната среда.
2. Второто правно основание е свързано с твърдението, че ответникът е нарушил изискванията за справедлив процес и зачитане на правото на защита, както и принципа на добра администрация, тъй като неправилно е отчел твърдяното опасение относно изомерното съотношение, установено като сериозно опасение за първи път при подаването на ново заявление и на много късен етап от производството. В резултат от това жалбоподателят не е имал възможност да изложи становище по този въпрос. В допълнение ответникът не е отчел предложеното от жалбоподателя изменение.
3. Третото правно основание е свързано с твърдението, че Решение 2011/328/ЕС на Комисията е незаконосъобразно, тъй като е непропорционално. Дори да се приемело, че са налице опасения, заслужаващи допълнително внимание, въпросната мярка е непропорционална от гледна точка на подхода по отношение на твърдените опасения от експозиция на работниците и околната среда.
4. Четвъртото правно основание е свързано с твърдението, че Решение 2011/328/ЕС на Комисията е незаконосъобразно, тъй като не съдържа достатъчно мотиви, след като ответникът не излага никакви съображения или причини, обосноваващи несъгласието му с предложеното от жалбоподателя изменение, което се отразява върху изчисляването на предвижданите нива на експозиция на работниците, както и несъгласието му с използването на високотехнологични оранжирерии.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение на Комисията от 1 юни 2011 година относно невключването на флуорпримидол в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета (нотифицирано под номер C(2011) 3733) (ОВ L 153, стр. 192).

Жалба, подадена на 12 септември 2011 г. — Akzo Nobel и Akcros Chemicals/Комисия

(Дело T-485/11)

(2011/C 331/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Akzo Nobel NV (Амстердам, Нидерландия) и Akcros Chemicals Ltd (Warwickshire, Обединеното кралство) (представители: C. Swaak и R. Wesseling, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да се отмени изцяло или отчасти Решение на Комисията от 30 юни 2011 г. за изменение на Решение C(2009) 8682 окончателен от 11 ноември 2009 г. относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО (понастоящем член 101 ДФЕС) и член 53 от Споразумението за ЕИП (Преписка № COMP/38.589 — Термостабилизатори), доколкото то сочи за свои адресати жалбоподателите,
- при условията на евентуалност да се намали глобата, наложена с член 1, параграфи 2, 4, 19 и 21 от решението на Комисията от 30 юни 2011 г., и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателите излагат три правни основания.

1. С първото правно основание се твърди, че ответникът неправилно вменил солидарна отговорност на жалбоподателите и дружествата от групата Elementis и неправилно приложил понятието за солидарна отговорност като приел жалбоподателите за отговорни за частта от глобата на дружествата, образуващи групата Elementis.
2. С второто правно основание се твърди, че ответникът неправилно изменил решението от 2009 г. в ущърб на жалбоподателите (макар производство по жалба за отмяна на решението от 2009 г. да било висящо) в нарушение на принципите на правна сигурност и на оправдани правни очаквания.
3. С третото правно основание се твърди, че ответникът неправилно изменил решението от 2009 г., без да приеме ново допълнително изложение на възраженията, като по този начин нарушил правото на защита на жалбоподателите и по-специално правото им да бъдат изслушани.

Жалба, подадена на 9 септември 2011 г. — Sarc/Комисия

(Дело T-488/11)

(2011/C 331/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV (Bussum, Нидерландия) (представител: H. Speyart, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение C(2011) 642 окончателен на Комисията от 10 май 2011 г. по производство относно

държавна помощ NN 68/2010, с което се обявява, че предоставената помощ не представлява държавна помощ, и

- да се осъди Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от обстоятелството,
 - че Комисията не е започнала официална процедура по разследване по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС, въпреки че е трябвало да го направи;
2. Второто правно основание е изведено от обстоятелството,
 - че в допълнително представен документ Комисията не е разгледала в достатъчна степен SARC в предварителната си оценка;
3. Третото правно основание е изведено от обстоятелството,
 - че Комисията е приложила неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС;
4. Четвъртото правно основание е изведено от обстоятелството,
 - че Комисията не е изисквала от нидерландските органи да представят оценка или да разпоредят извършването на независима оценка, въпреки че е трябвало да го направи;
5. Петото правно основание е изведено от обстоятелството,
 - че Комисията не е мотивирала решението си в съответствие с приложимите норми.

Жалба, подадена на 15 септември 2011 г. — Bena Properties/Съвет

(Дело T-490/11)

(2011/C 331/51)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bena Properties Co. SA (Damas, Сирия) (представител: E. Ruchat, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2011/273/ОВППС от 9 май 2011 г. относно ограничителните мерки спрямо Сирия, доколкото го засягат, както и последващите решения за изпълнение 2011/302/ОВППС от 23 май 2011 г. и 2011/367/ОВППС от 23 юни 2011 г., доколкото включват името му в лицата и образуванията, посочени в членове 3 и 4 от Решение 2011/273/ОВППС от 9 май 2011 г.,

- да отмени Регламент (ЕС) № 442/2011 на Съвета от 9 май 2011 година относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия, както и последващите Регламенти за изпълнение № 504/2011 от 23 май 2011 г. и Поправка на Регламент за изпълнение (ЕС) № 504/2011 на Съвета от 23 май 2011 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 442/2011, публикувана на 24 юни 2011 г., доколкото тези актове го засягат,
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага три правни основания, които в основата си са същите като тези по дело T-433/11, Makhlouf/Съвет ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 290, 1.10.2011 г., стр. 14.

Жалба, подадена на 19 септември 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу определението, постановено от Съда на публичната служба на 30 юни 2011 г. по дело F-14/10, Marcuccio/Комисия

(Дело T-491/11 P)

(2011/C 331/52)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло и без изключения обжалваното определение,
- като главно искане, да уважи изцяло и без изключения исканията, направени в първоинстанционното производство,
- да осъди Европейската комисия да възстанови на жалбоподателя всички разходи, разноски и хонорари, направени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в различен състав, по съществото на делото.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу определението на Съда на публичната служба от 30 юни 2011 г., с което се отхвърля като явно неоснователен иск с предмет осъждането на ответника да поправи претърпените от жалбоподателя имуществени и неимуществени вреди поради претендирания неразумно дълъг срок на процедурата, целяща признаване на частична трайна инвалидност.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, от липса на мотиви и от нарушение на задължението за надлежно събиране на доказателства, доколкото винаги и при всяко положение системно се изключва деликтната отговорност на институция на Европейския съюз в случай на нарушаване на нейното задължение да мотивира всяко свое решение и доколкото се приема за ирелевантен доводът на жалбоподателя в този смисъл.
2. Второто правно основание е изведено от неправилно, неточно и нелогично тълкуване и прилагане на понятието за задължение за мотивиране.
3. Третото правно основание е изведено от пълна липса на мотиви, от липса на събиране на доказателства и от процесуална грешка, тъй като насрещното искане на ответника не е обявено за явно просрочено и поради това недопустимо.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 44 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба и на правата на жалбоподателя на състезателност и на защита.
5. Петото правно основание е изведено от неправилно, неточно и нелогично тълкуване и прилагане на член 94 от Процедурния правилник на Съда на публичната служба.

Иск, предявен на 16 септември 2011 г. — Missir Mamachi di Lusignano и др./Комисия

(Дело T-494/11)

(2011/C 331/53)

Език на производството: италиански

Страни

Ищци: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Белгия), Anne Jeanne Cécile Magdalena Maria Sintobin (Брюксел, Белгия), Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Шанхай, Китай), Maria Letizia Missir Mamachi di Lusignano (Брюксел, Белгия), (наследници на) Alessandro Missir Mamachi di Lusignano (Рабат, Мароко) (представители: F. Di Gianni, R. Antonimi и G. Coppo, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищците

Ищците молят Общия съд:

- да осъди Комисията да заплати обезщетение за претърпените от ищците неимуществени вреди вследствие на убийството на Alessandro Missir Mamachi di Lusignano и на съпругата му Ariane Lagasse de Locht,
- да осъди Комисията да заплати компенсаторните и мораторни лихви, натрупани междуременно,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С първото правно основание се иска осъждането на Комисията да заплати обезщетение за претърпените от ищите неимуществени вреди вследствие на убийството на Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, длъжностно лице на Комисията, и на съпругата му Ariane Lagasse de Lochт. За тази цел ищите се позовават на извъндоговорната отговорност на Комисията, която е допуснала небрежност като не се е уверила, че предоставеният на разположение на убитото длъжностно лице и на семейството му апартамент е снабден с подходящи и ефективни системи за сигурност, които да гарантират тяхната безопасност. В подкрепа на исканията си ищите се позовават на изводите, направени в Решението на Съда на публичната служба от 12 май 2011 г. по дело F-50/09.

При условията на евентуалност ищите се позовават, предвид напълно извънредните обстоятелства по случая, на отговорността на Комисията за вреди, причинени от правомерно поведение.

**Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. —
Condé/Съвет****(Дело T-210/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 331/54)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 234, 28.8.2010 г.

**Определение на Общия съд от 14 септември 2011 г. —
Samara/Съвет****(Дело T-295/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 331/55)

Език на производството: френски

Председателят на шести състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 234, 28.8.2010 г.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG